

“Hem estat un satèl·lit de Figueres, però ja no ho som”

“S’ha deixat enrere ser una població dormitori; ara podem dir que som un poble per viure-hi, no només per dormir-hi”

“El nou institut el tenim a tocar en un futur que espero proper i que preveiem que sigui entre els anys 2027 i 2028”

De la Llave defensa el treball i la vigència del pacte de govern amb Junts i Ciutadans QUIM PUIG.

L'alcaldesa de Vilafant, Montse de la Llave (PSC), es mostra satisfeta tant del treball fet quan ja s'enfila la recta final del mandat, i que ha estat molt centrat en el manteniment i millora de la via pública, com amb el tarannà del pacte de govern, amb Junts i PSC. Un treball, diu, que ha permès acabar la primera planta de la rectoria i tenir encarrilat el nou institut, que preveu, si bé amb reserves, a finals del 2027 o principis del 2028. Un dels elements que destaca a l'entrevista és el treball que s'ha fet al llarg dels anys per donar més cohesió social a la població, en el sentit de deixar de ser un satèl·lit, o germà petit, de Figueres, per treure's de sobre

l'estigma de població dormitori. De la Llave alerta sobre l'auge dels partits d'ultradreta, que poden condicionar pactes locals pels missatges enganyosos que transmeten a la societat. A menys d'un any de les eleccions municipals si mira què s'ha fet, què en pensa? Com a alcaldessa i en global, i vist el que hem fet aquests anys, ho valoro positivament. Perquè s'han fet moltes coses que volíem fer. Però, per altra banda, i també és veritat, ens agradaria, o m'agradaria, poder-ne haver vist moltes més de fetes i ja consolidades i que encara no ho estan. Però en general penso que el balanç és molt positiu. Doncs aturem-nos en aquest projecte. Penso que ha estat un treball molt intens. Perquè hem renovat el mobiliari, pintura dels carrers, enllumenat nou; hem iniciat una obra molt important, com és la del carrer Almogàvers; no està acabada del tot, però ens queda poquet per tenir totalment renovat aquest carrer. Una gestió enfocada en la via pública i els serveis. Sí. I en aquest sentit estem contents. Passat l'estiu, és a dir, l'últim trimestre d'aquest any, es veurà tot el pla d'asfaltatge que tenim, el de voreres, també la renovació de més enllumenat. Pensi que Vilafant té una extensió molt gran, repartida en tres nuclis i això fa que tot estigui triplicat; seriem com tres micropobles i això es nota i ens condiona molt i molt. Calia una actuació, doncs. Vilafant necessitava una important actuació pel que fa al tema de carrers, asfaltatges, bàsicament perquè el temps passa i es va degradant. És un tema desagratit perquè s'ha de fer i no es veu tant, a diferència d'altres projectes, com el de la rectoria, però era necessari fer-ho. Precisament, en l'última entrevista, un dels focus va ser la rectoria. Com està aquest projecte? El projecte de la rectoria ens feia molta il·lusió. La primera planta es va poder acabar, es va poder inaugurar i el casal de la gent gran ja està en funcionament, amb dinamització. Per tant, en aquest sentit estic molt contenta. I a més, la participació ciutadana i el sentiment de pertinença que tenim eren unes de les coses per les quals també volíem apostar. Sentit de pertinença? Sí, perquè ens faltava una bandera. Aquest és un altre tema i important. I la vam crear amb la participació dels veïns i les veïnes, i això també és molt important, perquè no ha estat una decisió només del govern, ha estat de tothom. Vilafant no tenia bandera? És estrany, sí. Són aquelles coses que no saps per què, en el sentit que és una cosa que se suposa que has de tenir, però per algun motiu no hi era; i vam dir, ostres, aquest és un dels temes que teníem al nostre programa. Doncs, endavant. I vàrem treballar per aconseguir un símbol amb què tothom se sentís a gust i s'hi pogués identificar. Interessant. Continuem amb la rectoria. Què queda pendent? Ens queda la segona i tercera planta. El que s'ha fet aquest últim any ha estat tota l'estructura de fora, tot el que són els aïllaments i la preparació per a l'ascensor. Tota aquesta part ja està feta, i la planta baixa, que

és la del casal de la gent gran, això ja s'ha posat en marxa. Ara ens faltaria la segona i tercera planta, que en seria la part sociocultural, per les entitats, per fer actes o pels joves. Aquesta estem pendants de finançament, que suposo que ben aviat haurà de sortir alguna línia de subvencions. Centrem-nos en la identitat. Aquí ens trobem un Vilafant que durant anys ha estat una població satèl·lit de Figueres. Com ha evolucionat en aquest sentit? Sí, té raó. Hem estat un satèl·lit de Figueres, però ja no ho som. Si bé, i és lògic, la capital de l'Alt Empordà ens continua definint, penso que ara som complementaris. Què ha anat canviant? Érem un poble dormitori, per definir-ho d'alguna manera. Però d'uns anys ençà, això ha canviat. Ara podem dir amb orgull que som un poble per viure-hi, no per només dormir-hi. Una de les coses que ens ha ajudat, per exemple, ha estat la posada en servir de la línia de bus L5 per part de la Generalitat. I molta gent jove ha escollit el nostre municipi per viure-hi i fer poble. Són aquestes coses que ens fan sentir que Vilafant vol tenir un pes. És a dir, deixar de ser el germà petit? No volem ser el germà petit, diguem-ho així, el que volem tenir és autonomia i una identitat reforçada, però lògicament estretament vinculada a Figueres. A més a més, amb les noves infraestructures que ens passaran per aquí, s'hi està treballant perquè siguin una oportunitat. Un exemple és l'estació Figueres-Vilafant, que, no oblidem, està a casa nostra. L'objectiu és anar teixint sentiment de poble. Exactament. Els casals, les activitats que fem, els serveis, el nou institut, tenir el poble endreçat, tot això ens fa ser optimistes respecte al futur. I, com deia abans, cada vegada tenim més gent de Figueres i el seu entorn que escull Vilafant com a opció de vida. Com deia abans, s'ha deixat enrere ser una població dormitori. Ara podem dir que som un poble per viure-hi, no només per dormir-hi. Ha destacat el nou institut. Un tema reivindicat. Com està el projecte? El nou institut el tenim a tocar en un futur que espero proper i que preveiem que sigui entre els anys 2027 i 2028. Ara estem en barracons. Tot està, sembla, anant molt bé, la veritat. Però, ja sap, s'ha d'anar amb compte fins que no vegis que posen la primera pedra. En tot cas, i en principi, hauria de ser començar-se a finals del 2027 o a principis del 2028, com he dit. Vostè governa amb un pacte entre el PSC, Junts i Ciutadans. El cap de l'oposició el critica perquè diu que no tenen projecte. Com el valora? La veritat és que estem molt satisfets del pacte de govern i estem treballant molt i molt bé. Moltes de les coses que ens separen les deixem sobre la taula i continuem defensant un projecte conjunt. En el moment que s'han de prendre decisions en l'àmbit de partit, es prenen per separat, però pel que fa al poble i les seves necessitats estem treballant molt a gust. Vilafant no deixa de ser un municipi en què ens coneixem tots i la gent el que vol és que es tiri endavant. I és el que fem. Com valora l'auge dels partits d'ultradreta, que pot condicionar algun pacte? Aquí sí que hem de vigilar molt, perquè estan donant missatges molt fàcils, que arriben molt, però que a l'hora de la veritat no es podran complir. Això per una banda; per l'altra és que, bé, en aquest cas jo soc relativament jove, però en cap cas penso que no podem tornar al que es va viure ara fa més de cinquanta anys. Amb ganes de tornar-se a presentar? Aquesta és una decisió molt personal en la qual prevaldrà sempre el que digui la meva família.

Publicat a:

-Setmanari Girona 31-07-2026, Pàgina 19

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/politica/article/17-politica/2662534-hem-estat-un-satel·lit-de-figueres-pero-ja-no-ho-som.html>